

en Assuranceværdi af 45,500 Kr. Jeg veed nu ikke, hvorvidt Assuranceværdien svarer til Indkjøbsprisen — maaste er denne noget lavere — men jeg skal erkjende, at disse Tal vidne om en Bestræbelse, der fortjener Anerkjendelse, og jeg har ogsaa set Beretninger, baade fra Museumsdirektøren og, saavidt jeg erindrer, fra Kunstakademiet, der gaa ud paa, at de dirigere de fornødne Sager til Aarhus, naar man allerede har lignende Ting i Kjøbenhavn. Hvorledes Udvalget vil stille sig til denne Sag, naar den kommer frem under en noget anden eller en helt anden Form, skal jeg ikke kunne sige. Jeg gjentager imidlertid, at, hvad de ærede Herrer have udtalt om denne Sag, skal blive taget under nærmere Overveielse. — Med Hensyn til Forslagene Nr. 150 og 151 om en Kirke i Østerhassing skal jeg kun bemærke, at det er to lige store Mindretal, der have stillet disse Forslag. Dersom det nu er Folkethingets Mening at ville gaa med den ærede Minister og give ham en Bevilling af 45,000 Kr. ved Sagens 3die Behandling, saa vil jeg foreslaa de Herrer at stemme imod det Mindretal, som jeg fører Ordret for, thi at stemme mod en Sag ved 2den Behandling, og, naar der ikke kommer nærmere Dplysninger, som Ministeren jo ikke har lovet, at gaa ind paa den ved 3die Behandling, det er der ingen Mening i, saa maa de Herrer helle-e tage deres Position nu strax, naar det er deres Mening at ville give Ministeren en saadan Bevilling. Jeg skal imidlertid bemærke, at, dersom det blev Skik, at vi gave saadanne Bevillinger paa Tro og Love, ligesom til Torpedofibet ifjor, uden at der foreligger Overflag og de sædvanlige forudgaaende Overveielser, som man kræver ved alt Sligt, saa tror jeg, at der vilde komme en Løshed ind i Behandlingen af den Slags Sager, som jeg overmaade lidet vilde anbefale Thinget, at dets Finantsudvalg skulde finde sig i. Noget Sigtende finder Anvendelse paa Indvendingen mod Forslaget under Nr. 152 om Blindeinstituttet, som jeg siden skal komme til. Hvad Østerhassing Kirke angaar, vil jeg endnu blot sige, at jeg kunde ønske at høre den ærede Ministers Udtalelse om de Bemærkninger, der blev fremsatte af det ærede Medlem fra Veile (Th. Nielsen) om Kirkens Eiendomsforhold. Stort at sige har det ikke, om det er det lærde Skolevæsenes Fond eller Seminariefonden, der eier Kirken — det har for mig ikke Stort at betyde, naar Arbeidet dog skal udføres — men jeg gad dog nok have oplyst af de ærede Medlemmer, der nu ere for denne Bevilling, hvad det er, der skal udrettes for disse 40,000 eller 45,000 Kr. Skal Kirken bygges paa det gamle Sted, eller skal den flyttes? Er det rigtigt at bygge den op paa det gamle Sted, naar det er sagt, at det ikke er hensigtsmæssigt for Benyttelsen? Og naar den skal flyttes, hvormeget skal den saa flyttes, og hvorvidt er det helst for Menigheden, at den bliver

flyttet? Ikke et eneste Medlem har sagt os et Ord derom. Og hvorledes skal der forholdes med Kirkegaarden, naar Kirken skal flyttes. Jeg tillader mig at mene, at det Forstandige er at sige til Administrationen: Nei, saaledes, som I have ladet denne Sag henligge uoplyst, uagtet der er gaaet 3 Maaneder siden den første Del af Samlingen, og I i den Tid have kunnet skaffe alle de fornødne Dplysninger, er det eneste Svar: Hold det Gamle vedlige eet Aar endnu, kom med de fornødne Dplysninger, og lad os saa se, om vi kunne bevilge det. Jeg tror ikke, det vilde være rigtigt mod et Finantsudvalg, selv om det kun er Halvdelen af det, naar det kræver den sædvanlige Bei fulgt ved Overveielser af en Bevilling, at Thinget da vilde sige: Det behøves ikke, vi kunne blot nævne en rund Sum og saa bevilge den. Det vil ikke blive saa sjældent Tilfældet, naar det skal slaas fast paa det ene Sted og saa det andet; saa give vi Administrationen Anvisning paa, at disse forudgaaende omhyggelige Overveielser ikke behøves, og det kan føre til Svadsomhelst. Nu siger den ærede Minister: Ja, disse Overflag og Regninger, hvad skulle de til? Vi have jo græs-felige Exempler paa, at Overstridelser kunne finde Sted. Ja, ganske vist, under Kultusministeriet have vi endel græsfulige Exempler paa saadanne Overstridelser; men jeg vil dog sige med Hensyn til Regninger og Overflag, at den langt overveiede Procent af dem bliver holdt indenfor de Beløb, som de fremføres med. Det kan naturligvis ske, at enkelte blive overfredne; men i Reglen ere de saaledes affattede, at, naar Prisforholdene nogenlunde holde sig, holdes Overflagene, og saaledes kunne vi kræve det ikke blot af vore militære Bygningskyndige, fra hvem vi have mange Overflag; men ogsaa fra civile Bygningsinspektører omkring i Landet. Er der Overstridelser, maa vi paatale det, og de skulle paavise os Grunden dertil, men vi maa ikke føre det over til, at det gjør ikke Noget, om vi faae Overflag eller ikke. Er Thinget enigt i at bevilge Kirken, saa opset det ikke til 3die Behandling, men tag strax Position mod Ordførerevs Udtalelser. Hvad angaar Blindeinstituttet, kan der ganske vist ikke underlægges det Flertal, for hvilket jeg taler, — eller et Mindretal maaste, efter at det ærede Medlem for Leire (Holstein-Ledreborg) har sat sit ene Ben udenfor Flertallet — den Forstaaelse, at vi skulde mangle Anerkjendelse af denne Anstalts Betydning. Det er saare langt fra. Hvert Ord, der siges i den Retning derovre fra og fra det ærede Medlem for Veile Amt (Th. Nielsen) og det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Hummel-uh), hører jeg med stor Interesse; men, hvorledes kan det være, at disse Medlemmer ere saa kyndige med Hensyn til Blindeinstituttets Besætningsforhold osv., naar vi Intet vide derom. Har der foreligget os en Beskrivelse? Thi deri har det ærede Medlem for Grenaa (Bønlfø),